

200701563/1.

Datum uitspraak: 7 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/34242 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 25 januari 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 juli 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) appellant ongewenst verklaard.

Bij brief van 19 juli 2005, aangevuld bij brief van 18 augustus 2005, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 26 april 2006 heeft appellant beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op het aldus gemaakte bezwaar.

Bij uitspraak van 12 juni 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna: de rechtbank) dat beroep gegrond verklaard en bepaald dat de minister alsnog een besluit op het gemaakte bezwaar neemt.

Bij besluit van 19 juni 2006 heeft de minister het tegen het besluit van 6 juli 2005 door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 januari 2007, verzonden op 1 februari 2007, heeft de rechtbank het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

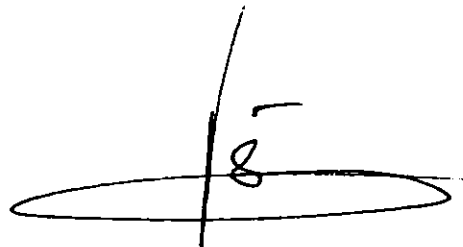
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

422

Verzonden: **07 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen,

en

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. K. Bijkerk, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 3 februari 2005 heeft de korpschef van de regiopolitie Groningen een voorstel ingediend om eiser ongewenst te verklaren ex artikel 67 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 6 juli 2005 heeft verweerder eiser ongewenst verklaard.

1.2. Eiser heeft daartegen op 19 juli 2005 bezwaar gemaakt. Op 18 augustus 2005 heeft eiser de gronden van het bezwaar ingediend.

1.3. Bij beroepschrift van 26 april 2006 heeft eiser bij deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen op bezwaar. Bij uitspraak van 12 juni 2006 heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen om binnen zes weken na verzending van de uitspraak op het bezwaar te beslissen (Awb 06/20454).

1.4. Bij beschikking van 19 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Bij beroepschrift van 14 juli 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 11 september 2006 heeft eiser de gronden van het beroep ingediend.

Zaaknummer: Awb 06/34242

blad 2

1.6. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft op 1 december 2006 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 14 december 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft in beroep verwezen naar hetgeen is aangevoerd in bezwaar en verder zakelijk weergegeven het volgende aangevoerd. Verweerder had met inachtneming van de belangen van eiser niet tot ongewenstverklaring van eiser mogen overgaan. Eiser heeft de strafbare feiten gepleegd in een periode, waarin hij psychisch niet in orde was vanwege het vermist zijn van zijn kind. Eiser heeft in die periode teveel alcohol en softdrugs gebruikt. Ter onderbouwing van zijn psychische gesteldheid heeft eiser een brief overgelegd van de Medische Opvang Asielzoekers van 8 december 2000. Voorts heeft eiser een aantal stukken overgelegd, waaruit blijkt dat zijn kind was vermist. Na de hereniging met zijn kind is eiser hersteld. Het eerste strafbare feit dateert van 21 juli 2000, het laatste feit van 26 augustus 2003. Ten tijde van het indienen van bezwaar had eiser de moeilijke periode al lange tijd achter zich gelaten, zodat in de beslissing op bezwaar ten onrechte aan dit punt geen aandacht is besteed. Voorts rust, gezien de algemeen bekende problematiek met betrekking tot het niet verstrekken van documenten door hetzij de Azerbeidzjaanse hetzij de Armeense autoriteiten aan gemengd gehuwden, op verweerder een plicht te onderzoeken naar welk land eiser als ongewenst verklaarde zou moeten vertrekken en in welk land het gezinsleven kan worden uitgeoefend. Nu een dergelijke toets niet heeft plaatsgevonden is de beschikking onvoldoende gemotiveerd en dient deze te worden vernietigd. Bij brief van 1 december 2006 heeft eiser nog een aantal stukken in het geding gebracht.

2.2. Verweerder heeft zijn besluit tot ongewenstverklaring als volgt gemotiveerd. Op grond van paragraaf B1/2.2.4.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) kan een vreemdeling met toepassing van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 ongewenst worden verklaard ingeval de vreemdeling bij herhaling is veroordeeld tot een (korte) gevangenisstraf of hem een taakstraf ter zake van een misdrijf is opgelegd, waarbij ook de niet onherroepelijk opgelegde vrijheidsstraf of maatregel in aanmerking wordt genomen, dan wel de vreemdeling een transactieaanbod heeft aanvaard. Op 24 januari 2001 is eiser door de politierechter te Groningen veroordeeld tot een geldboete van fl. 500,- subsidiair tien dagen hechtenis waarvan fl. 300,- subsidiair zes dagen hechtenis voorwaardelijk, met een proeftijd van twee jaar ter zake van overtreding van de artikelen 310 en 311, eerste lid, aanhef en onder 4, en 138, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht (WvSr). Op 3 oktober 2001 is eiser door de politierechter te Groningen veroordeeld tot een werkstraf van twintig uren subsidiair tien dagen hechtenis ter zake van overtreding van artikel 310 WvSr. Op 15 januari 2003 is eiser door de politierechter te Groningen ter zake van overtreding van artikel 310 WvSr veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van twee weken voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. Tevens werd eiser veroordeeld tot een werkstraf van dertig uren, subsidiair vijftien dagen hechtenis. Op 5 augustus 2002 is eiser door de politierechter te Assen veroordeeld tot twintig uren werkstraf, subsidiair tien dagen hechtenis ter zake van

Zaaknummer: Awb 06/34242

blad 3

overtreding van artikel 310 WvSr. Eiser is bij herhaling veroordeeld en veroorzaakt daarmee overlast. Gelet hierop wordt aangenomen dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde, terwijl eiser geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder a tot en met e, dan wel l, Vw 2000. Het door eiser gestelde dat eiser en zijn echtgenote verschillende nationaliteiten hebben en niet kunnen terugkeren naar het land van herkomst is van onvoldoende gewicht om ongewenstverklaring achterwege te laten. De ongewenstverklaring levert voorts geen schending op van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Door de ongewenstverklaring wordt eiser niet de mogelijkheid ontnomen om zijn gezin voor korte tijd te bezoeken in Nederland. Het is aan de overige gezinsleden niet toegestaan om in Nederland te verblijven. Zij zijn net als eiser uitgeprocedeerd en hebben de plicht om Nederland te verlaten. Er zijn geen objectieve belemmeringen voor eiser en zijn gezin om het gezinsleven buiten Nederland voort te zetten zoals zij dat voor hun komst naar Nederland ook deden. Ten slotte zijn er geen bijzondere feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) op grond waarvan ongewenstverklaring van eiser achterwege zou moeten worden gelaten.

Beoordeling van het beroep

2.3. Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, kan een vreemdeling ongewenst worden verklaard indien hij een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder a tot en met e dan wel l.

2.4. Ingevolge het met ingang van 8 augustus 2002 geldende beleid dat ten tijde van belang was neergelegd in paragraaf B1/2.2.4.4 betreft artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 onder meer de gevallen waarin de vreemdeling bij herhaling is veroordeeld tot een (korte) gevangenisstraf of hem een taakstraf is opgelegd ter zake van een misdrijf, dan wel hij een transactieaanbod ter zake van een misdrijf heeft aanvaard. Door het herhaald plegen van strafbare feiten veroorzaakt deze categorie dusdanige overlast dat ook de niet onherroepelijk opgelegde vrijheidsstraf of maatregel in aanmerking wordt genomen.

2.5. Niet in geschil is dat dit beleid van toepassing is. Voorts is niet in geschil dat eiser geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder a tot en met e dan wel l, Vw 2000 en dat hij behoort tot de hiervoor genoemde categorie van gevallen waarin tot ongewenstverklaring kan worden overgegaan. Aan de orde is de vraag of verweerder de persoonlijke belangen van eiser zorgvuldig heeft afgewogen tegen het algemene belang dat uit het oogpunt van openbare orde met de ongewenstverklaring is gediend althans of verweerder gelet op de belangen van eiser niet tot ongewenstverklaring had mogen overgaan.

2.6. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder eisers belangen voldoende zorgvuldig gewogen en heeft verweerder na een belangenafweging in redelijkheid tot ongewenstverklaring van eiser kunnen overgegaan. Hetgeen eiser in bezwaar en beroep over de vermissing van zijn kind, de daaraan gerelateerde psychische problemen en het daarmee verbandhoudende alcoholgebruik heeft aangevoerd, is in dit verband van onvoldoende gewicht. Uit een zich onder de gedingstukken bevindende brief van de toenmalige gemachtigde van eiser (gedingstuk 23) kan worden afgeleid dat hereniging van eiser met zijn dochter vóór 24 juli 2002 heeft plaatsgevonden. Na deze datum - zo blijkt uit het Uittreksel Justitieel Documentatieregister heeft eiser in ieder geval op 9 oktober 2002 en 7 augustus 2003 nog strafbare feiten gepleegd - zodat niet zonder meer kan worden gezegd dat eisers

Zaaknummer: Awb 06/34242

blad 4

gedragingen alleen met de vermissing van zijn dochtertje verband hielden en evenmin dat eiser na de hereniging met zijn dochtertje niet meer heeft gerecidiveerd. De rechtbank gaat in dit verband voorbij aan de verklaring van eiser ter zitting dat hij onder grote druk stond vanwege de financiering van de overkomst van zijn dochtertje, dit gezien het moment waarop deze stelling naar voren is gebracht en het ontbreken van enig aanknopingspunt in die richting in de gedingstukken. De rechtbank overweegt voorts dat eiser terecht heeft opgemerkt dat sinds het laatste strafbare feit, gepleegd op 7 augustus 2003 sprake is geweest van een aanzienlijk tijdsverloop. Evenwel is bij gebreke van verdere onderbouwing daarin in redelijkheid onvoldoende redenen gelegen om aan te nemen dat eiser geen gevaar meer vormt voor de openbare orde.

2.7. De rechtbank ziet evenmin in dat verweerder gehouden zou zijn nader onderzoek te verrichten dan wel om ongewenstverklaring van eiser achterwege te laten vanwege de door eiser gestelde onmogelijkheid om in een ander land, Azerbeidzjan of Armenië, verblijf te houden en aldaar zijn gezinsleven vorm te geven. Deze onmogelijkheid zou volgens eiser verband houden met het feit dat zijn echtgenote de Azerbeidzjaanse en eiser de Armeense nationaliteit heeft. Nog daargelaten de vraag of de gestelde onmogelijkheid in dit geval voor verweerder al aanleiding had moeten zijn om ongewenstverklaring achterwege te laten, geldt dat verweerder onweersproken in de bestreden beschikking heeft overwogen dat uit een presentatie bij de Azerbeidzjaanse autoriteiten is gebleken dat eiser en zijn echtgenote niet afkomstig zijn uit Azerbeidzjan, maar vermoedelijk uit Armenië. De rechtbank is niet gebleken dat ten tijde van de bestreden beschikking de Armeense autoriteiten niet bereid waren om hun medewerking te verlenen aan de verstrekking van een laissez passer. De door eiser op 1 december 2006 overgelegde brief van de Armeense ambassade van 6 mei 2004 maakt dit niet anders nu daarin slechts staat vermeld dat de nationaliteit kan worden vastgesteld op basis van een van een pasfoto voorziene identiteitskaart.

2.8. Het voorgaande in aanmerking genomen, levert hetgeen eiser heeft gesteld over de onmogelijkheid voor hem om in een ander land, Azerbeidzjan of Armenië, verblijf te houden en aldaar zijn gezinsleven vorm te geven, geen schending op van artikel 8 EVRM. Evenmin bestaat op andere gronden schending van artikel 8 EVRM, nu niet is gebleken dat het aan één van eisers gezinsleden is toegestaan in Nederland te verblijven.

2.9. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid van zijn bevoegdheid om tot ongewenstverklaring van eiser over te gaan, gebruik heeft kunnen maken.

2.10. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt.

2.11. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.12. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

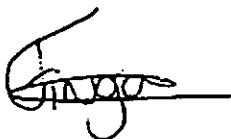
Zaaknummer: Awb 06/34242

blad 5

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.J. Tinga als griffier op 25 januari 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 1 FEB 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tiebout
advocaten

Groningen
Prædijluszingei 1
9711 AA Groningen
T (050) 369 25 79
F (050) 360 16 23
Info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr A. van Asperen
mr M. Schuring*
mr K.B. Spaarstra
mr B. van Dijk
mr I.M. Zuidhoek
mr M.B.M. Schoop

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
Info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr S.C. Ritsik
mr S. El Hami
mr mr S.M. Faber
mr L. Sandberg

Derdenrekening
ASN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1297	B - 1 MRT 2007
ZAAKNR. 200701563	
AAN: VI	PAR:
BEHANDELD: 00:	

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Per telefax: (070) 365 13 80
En per aangetekende post

Groningen, 1 maart 2007

Inzake: Hoger beroep
Uw ref: --
Onze ref: 520306604/IMZ/dj

Email: Inga.zuidhoek@tiebout.nl
Doorkiesnr. secr.: (050) 3683739

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens thans verblijvende in Defentiecentrum Zeist aan Richelleweg 13, 3769 AZ Soesterberg, hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, d.d.25 januari 2007, verzonden 1 februari 2007.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.6 overwogen:

'Uit een zich onder de gedingstukken bevindende brief van de toenmalige gemachtigde van eiser (gedingstuk 23) kan worden afgeleid dat hereniging van eiser met zijn dochter vóór 24 juli 2002 heeft plaatsgevonden. Na deze datum – zo blijkt uit het Uittreksel Justitieel Documentatieregister heeft eiser in ieder geval op 9 oktober 2002 en 7 augustus 2003 nog strafbare feiten gepleegd – zodat niet zonder meer kan worden gezegd dat eisers gedragingen alleen met de vermissing van zijn dochtertje verband hielden en evenmin dat eiser na de hereniging met zijn dochtertje niet meer heeft gerecidiveerd.'

Toelichting:

Ook de strafbare feiten welke plaatsvonden na de hereniging van appellant met zijn dochtertje waren gerelateerd aan de vermissing van zijn dochtertje aangezien appellant grote schulden had moeten maken om zijn dochter hier naartoe te halen en deze schulden ook na de hereniging met haar nog moest afbetalen. Ook al vonden de feiten dus plaats ná overtocht van de dochter, zij waren een direct gevolg van de vermissing en de daaruit voortvloeiende kosten voor de overtocht. Dit blijkt ook uit het feit dat na afhandeling van deze kwestie geen recidive heeft plaatsgevonden.

EERSTE INSTANTIECOMMISSIE
ARBEIDSPAS

Op al onze dienstverleningsactiviteiten zijn van toepassing de Algemene Voorwaarden van Tiebout Advocaten, welke zijn gedeponeerd ter griffie van de Arrondissementsrechtbank te Groningen onder nummer 173 en welke onder meer een betrekking van de aansprakelijkheid bevatten. Op verzoek wordt een exemplaar medegezonden.

Tiebout

advocaten

Groningen
Prædijnsingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr A. van Asperen
mr M. Schuring
mr K.B. Speelstra
mr B. van Oijp
mr I.M. Zandvoort
mr M.R.M. Schoop

Roden
Middelhaweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr S.C. Ritzke
mr S. El Homi
mr mr S.M. Faber
mr L. Sandberg

Dordengelden
ABT-AMRO
60.59.22.470
I.N.V.
Stichting Behoor
Dordengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.6:

'De rechtbank overweegt voorts dat eiser terecht heeft opgemerkt dat sinds het laatste strafbare feit, gepleegd op 7 augustus 2003 sprake is geweest van aanzienlijk tijdsverloop. Evenwel is bij gebreke van verdere onderbouwing daarin in redelijkheid onvoldoende reden gelegen om aan te nemen dat eiser geen gevaar meer vormt voor de openbare orde.'

Toelichting:

Niet valt in te zien hoe het ontbreken van gevaarzetting voor de openbare orde onderbouwd kan worden anders dan door de volstrekte afwezigheid van strafbare feiten zoals in casu het geval is. Sinds het laatste strafbare feit in 2003 is er inderdaad sprake geweest van een aanzienlijk tijdsverloop waarbinnen geen enkel strafbaar feit zich meer heeft voorgedaan. Er kan dan ook niet anders dan geconcludeerd worden dat eiser geen gevaar meer vormt voor de openbare orde op dit moment.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 overwogen:

'De rechtbank is niet gebleken dat ten tijde van de bestreden beschikking de Armeense autoriteiten niet bereid waren om hun medewerking te verlenen aan de verstrekking van een laissez passer.'

Toelichting:

Appellant bevindt zich inmiddels in vreemdelingenbewaring en uit die stukken, welke eerst op 20 februari in mijn bezit kwamen, blijkt dat op 20 juni 2006 de LP-aanvraag voor Azerbeidzjan tot een negatief resultaat geleid heeft en dat op 28 juni 2006 een LP-aanvraag voor Armenië ingediend is. Tot op heden is hierop geen reactie gekomen. Bedoelde stukken gelieve u bijgaand aan te treffen. De Armeense autoriteiten zijn na 8 maanden nog steeds niet bereid gebleken hun medewerking te verlenen aan de verstrekking van een laissez passer zodat er met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vanuit moet worden gegaan dat ook deze autoriteiten geen laissez passer zullen gaan verstrekken.

Grief 4

Ten onrecht heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 overwogen:

'De rechtbank ziet evenmin in dat verweerder gehouden zou zijn nader onderzoek te verrichten dan wel om ongewenshverklaring van eiser achterwege te laten vanwege de door eiser gestelde onmogelijkheid om in een ander land, Azerbeidzjan of Armenië, verblijf te houden en aldaar zijn gezinsleven vorm te geven.'

Toelichting:

Gezien het hier eerder betoogde zal appellant nog in Azerbeidzjan noch in Armenië toegelaten worden. Een gezinsleven zal hij daar dan ook geen vorm kunnen geven waardoor zijn recht op family life als bedoeld in artikel 8 EVRM geschonden zal worden.

ERVENIENCOMUNISTE
ADVOCATEN

Op al onze dienstverlening aanpakken zijn van toepassing de Algemeen Voorwaarden van Tiebout Advocaten, welke zijn gedeponneerd ter griffie van de Arrondissementsrechtbank te Groningen onder nummer 1/97 en welke onder meer een beperking van de aansprakelijkheid bevatten. Op verzoek wordt een exemplaar toegezonden.

Tiebout

advocaten

Groningen
Pracintussingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 369 23 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr A. van Asperen
mr M. Schuring
mr F.B. Speerstra
mr B. van Dijk
mr I.M. Zulkhoet
mr M.R.M. Schoop

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr S.G. Ritzel
mr S. El Hami
mr mr S.M. Fober
mr L. Sandberg

Derdenrekening
AEN-AMRO
60 59.22.470
i.v.v.
Stichting Beheer
Dardengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

Grief 5

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.8 overwogen:

'Evenmin bestaat op andere gronden schending van artikel 8 EVRM, nu niet is gebleken dat het aan één van eisers gezinsleden is toegestaan in Nederland te verblijven.'

Toelichting:

Op 27 februari jl. heeft de Vreemdelingendienst aan de gezinsleden van appellant laten weten dat zij in aanmerking zullen komen voor een verblijfsvergunning op grond van het Generaal Pardon zoals dat is afgekondigd voor uitgeprocedeerde asielzoekers welke in Nederland asiel gevraagd hebben vóór 1 april 2001. Het is dan ook een kwestie van tijd voordat de gezinsleden van appellant daadwerkelijk de beschikking hebben over een verblijfsvergunning. Deze omstandigheid, gecombineerd met eerder genoemde onmogelijkheid voor appellant om in Azerbeidzjan of Armenië verblijf te krijgen maakt dat Nederland het enige land is waar de familie een family life kan hebben. Dit, gecombineerd met het gebrek aan recidive zoals eerder betoogd, maakt dat de ongewenstverklaring niet opgelegd kon worden.

Grief 6

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.10 overwogen:

'Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser het terzake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder had zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt.'

Toelichting:

Gezien al het eerder aangevoerde is er wel degelijk sprake van dermate bijzondere omstandigheden dat op grond daarvan de Minister in het onderhavige geval ten gunste van appellant van het terzake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Met name het recht op gezinsleven zoals bedoeld in artikel 8 EVRM noopt in casu tot het maken van een uitzondering nu Nederland het enige land is waar gezinsleven plaats kan vinden.

Grief 7

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.11:

'Het beroep is derhalve ongegrond'

Toelichting:

Gezien het hiervoor aangevoerde had de rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren.

Grief 8

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.12:

'Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding'

Toelichting:

Gelet op helgeen hiervoor is aangevoerd had de rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren en bestond wel degelijk aanleiding om verweerder in de proceskosten te veroordelen alsmede tot teruggave van het griffierecht.

ORDE VAN ADVOCATEN
NEDERLAND

Op al onze dienstverleningen zijn van toepassing de Algemene Voorwaarden van Tiebout Advocaten, welke zijn gedeponeerd ter griffie van de Arrondissementsrechtbank te Groningen onder nummer 197 en welke onder meer een beperking van de aansprakelijkheid bevatten. Op verzoek wordt een exemplaar toegezonden.

Tiebout

advocaten

Groningen

Praediusdassingel 1

9711 AA Groningen

T (050) 589 25 79

F (050) 360 16 23

info.groningen@tiebout.nl

www.tiebout.nl

Ik verzoek u het hoger beroep gegrond te verklaren

Ik verzoek u het griffierecht af te willen schrijven van mijn rekening-courant.

mr R. van Asperen

mr M. Schuring

mr R.B. Spachstra

mr B. van Dijk

mr I.M. Zuidhoek

mr M.R.M. Schoop

Met het verzoek verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure en tot teruggave van het griffierecht.

In afwachting.

Roden

Menslingheweg 1

Postbus 330

9300 AH Roden

T (050) 501 50 80

F (050) 501 50 45

info.roden@tiebout.nl

www.tiebout.nl

Hoogachtend,

I.M. Zuidhoek

mr S.C. Bissik

mr S. El Hami

mr mr S.M. Faber

mr L. Sandberg

Derdenrekening

ABN-AMRO

60.59.22.470

L.N.V.

Stichting Behaer

Derdengelden

Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

Bijlage:

- kopie uitspraak d.d. 25 januari 2007(5 pagina's)
- kopie dossier vreemdelingenbewaring (2 pagina's)

